בס"ד

שלום כנפו

בן פרחה ויוסף, נולד ב4.5.1935 ברבט שבמרוקו. בבית הוריו שכן משרד "עליית הנוער", ודבר זה השפיע מאוד על שאיפתו של שלום לעלות לישראל. הוא יצא להכשרה בצרפת ובשנת 1951 עלה לארץ, לקיבוץ אשדות יעקב. בקיבוץ למד שלום ועבד שנתיים.

שלום גויס לצה"ל ב1953, והוצב לשרת בחיל-השריון. אחרי שנתיים הוא התנדב לשירות-קבע בדרגת רס"ר, ומאז הקדיש את חייו לצבא. שלום השתתף במבצע קדש, במלחמת ששת הימים ובקרבות ההתשה על גדות התעלה. במלחמת יום הכיפורים שירת שלום בפיקוד הצפון. בתקופת שירותו הצבאי, הוא נשא לאשה את דיצה, והיא וחמשת ילדיהם ליוו אותו לאורך דרכו הצבאית.

שלום נפל בעת מילוי תפקידו ביום ט' בחשון תש"ם (30.10.1979), הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בנתניה. בן 44 שנים הוא היה בנופלו. שלום השאיר אחריו אשה, שלוש בנות, שני בנים, אם, אחים ואחיות.

חבריו ופקודיו הקימו אנדרטה לזכרו במקום נפילתו ברמת הגולן. ביטוי להערכת שירותו הצבאי נתן מפקדו, אשר כתב: "לכתוב לזכרו של חבר לשירות צבאי, זוהי משימה כמעט בלתי אפשרית, ובשכותבים על חבר ליחידה קרבית שעברנו יחד שנים של אש, הקושי גדול עוד יותר. את שלום פגשתי כאשר הגעתי לגדוד כמג"ד צעיר מאוד, כשרוב אנשי הקבע בוגרים ממני. שלום, שהיה הרס"ר הגדודי, היה האיש שהדריך אותי, לימד אותי את רזי הגדוד הלוחם, ואת אורח חייהם של הוותיקים. יחד עברנו משך שנתיים את קרבות ההתשה בתעלה, תקופה בה איבד הגדוד עשרות לוחמים. שלום נתגלה כאדם היודע שלמרות הקושי, על יחידה צבאית להמשיך בתפקודה כיחידה צבאית. בניסיונו ובכושרו הוא השפיע על רמתו של הגדוד, תוך דאגה לאדם ולחייל. שנים אחר-כך, בחיותי מפקד חטיבה, ניסיתי להעביר את שלום אלי, ומאוד התאכזבתי כשנתברר שהדבר בלתי אפשרי. קשה לי להשלים שהאיש המלא החיים והשמחה, איננו איתנו עוד".